

er vidende om, at adskillige kommuner er kommet ind på henimod regnskabsårets afslutning at udlodde restbeløb af rådighedsbeløbet uden en individuel undersøgelse af pensionisternes økonomiske forhold, og man ønsker i denne forbindelse at fremhæve, at ønsket om at kunne foretage en sådan udlodning ikke må afholde en kommune fra i årets løb som personligt tillæg at yde kontante beløb til antagelse af huslig hjælp, når der er rimelig grund til at yde økonomisk bistand til sådanne formål. Udvalget henstiller derfor til socialministeren, at kommunernes opmærksomhed henledes på, at det nævnte rådighedsbeløb efter lovbestemmelsens ordlyd navnlig skal komme særligt vanskeligt stillede til gode, og at kommunalbestyrelserne følgelig skal administrere rådighedsbeløbet således, at ydelse af et efter forholdene afpasset, individuelt bestemt personligt tillæg til antagelse af hushjælpen går forud for de nævnte almindelige udlodninger af rådighedsbeløbet.

14. Den under pkt. 7 omtalte organiserede hjemmehjælp bestående i udsendelse af hjemmehjælpere til pensionisterne har væsentlige fordele fremfor ydelse af kontante beløb til den enkelte til betaling af privatantagne hjemmehjælpere. Ved en sådan ordning haves der således sikkerhed for dels, at pengene virkelig går til ydelse af hjemmehjælp, dels at den hjælp, der ydes, er af den fornødne kvalitet. Imidlertid medfører disse hjemmehjælpsordninger en betydelig belastning af det rådighedsbeløb, som i henhold til folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, står til rådighed for vedkommende kommune til ydelse af personligt tillæg. For at ansøre kommunerne til at iværksætte hjemmehjælpsordninger som de nævnte foreslår udvalget derfor, at der til finansieringen af denne organiserede hjemmehjælp ved en herpå sigtende tilføjelse til folkeforsikringslovens § 40 stilles et yderligere beløb til rådighed på indtil $\frac{1}{10}$ af det rådighedsbeløb i henhold til § 40, stk. 11, i folkeforsikringsloven, som i det pågældende regnskabsår står til disposition for vedkommende kommunalbestyrelse. Herved sættes disse kommuner i stand til at finansiere disse hjemmehjælpsordninger til fordel for invalide- og folkepensionister dels af det nuværende rådighedsbeløb efter folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, på de

hidtidige betingelser, jfr. pkt. 8, dels af det nye rådighedsbeløb.

15. Ydelsen af personligt tillæg i medfør af folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, kan alene ydes til vanskeligt stillede pensionister. Udvalget finder det imidlertid ønskeligt, at også andre pensionister end de økonomisk vanskeligt stillede, derunder personer, der kun modtager folkepensionens mindstebeløb, vil kunne betjenes med hjemmehjælp i form af udsendte hjemmehjælpere. For denne udvidelse af personkredsen skal navnlig anføres, at de rent økonomiske betragtninger, der taler for ydelse af hjemmehjælp fremfor anbringelse på alderdomshjem og sygehus, også gælder de mere velstillede pensionister. Dertil kommer det ønskelige i, at også mere velstillede ældre ved henvendelse til kommunalbestyrelsen kan få en hushjælp, der er pålidelig og solid. Det foreslås derfor, at det nye rådighedsbeløb, som omhandles under pkt. 14, skal kunne anvendes til udsendelse af hjemmehjælpere til alle grupper af invalide- og folkepensionister. Der vil intet være til hinder for, at en kommune stiller sin hjemmehjælpsorganisation til rådighed for andre ældre personer under forudsætning af, at disse fuldtud betaler den med hjemmehjælpen direkte forbundne udgift. Endvidere vil som hidtil hjemmehjælpsorganisationen kunne stilles til rådighed for personer, der modtager kommunehjælp i medfør af forsorgslovens § 297, stk. 2, eller hjælp som kronisk syg i medfør af forsorgslovens §§ 247-248.

16. Som følge af, at den organiserede hjemmehjælp foreslås ydet også til pensionister, der ikke er vanskeligt stillede, må kommunalbestyrelsen kunne træffe bestemmelse om, at der under hensyntagen til pågældendes økonomiske forhold ydes hel eller delvis betaling for modtagelse af hjemmehjælp. Det har været overvejet, hvorvidt der bør fastsættes en betalings-skala, herunder om den for husmoderafløsning gældende betalingskalkula bør finde anvendelse. Udvalget finder imidlertid ikke, at en efter visse almindelige retningslinier fastsat betalingskalkula, f. eks. i forhold til størrelsen af de ældres indkomst eller — som ved husmoderafløsning — i forhold til den statsskat, der betales, bør bringes i anvendelse. Ved spørgsmålet om de ældres